

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 144. Tu es Christus filius Dei benedictus? v. 61.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

quia te filium Dei ante hæc nominasti, prædicasti, & docuisti palam coram omnibus, nobis audientibus, & ideo te tanquam seductorem populi, & falsarium in Republica, de doctrina tua te condemnabimus reum: ô quis poterit soluere & euadere tot, tamque subtiles laqueos: nemo certe nisi Deus fuerit cum eo.

DA mihi Domine sedium tuarum assistricem sapientiam quæ mecum sit mecum labore ut sciam quid acceptum sit coram te omni tempore, ut si quando interroget, sciam respondere veraciter vel tacere prudenter: & si deo interrogare, id faciam sine fraude & machinatione doli. Aufer à me peccatum & ignorantiam, qui linguas infantium facis esse disertas, linguam meam erudias, atque in labiis meis gratiam tuæ benedictionis infundas, da mihi intelligendi acumen, retinendi capacitatem, interpretandi subtilitatem, addiscendi facultatem, loquendi gratiam copiosam.

§. 144. *Tu es Christus filius Dei benedictus v. 61.*

Interrogatio est, de re quæ humanitus videri oculis non potest nempe quod aliquis sit filius Dei, & quidem benedicti: ad distinctionem Idolorum seu falsorum Deorum, qui sunt Dij maledicti, ut ipsum mendacium, quo facti sunt, est maledictum. Ego hanc quæstionem tantam moueri à Pontifice in consistorio suo publico audiens lator, & contristor, Lator, quia mea res in ea agitur, contristor, quia non proponitur eo modo & animo quo deberet proponi. Erit tamen utroque modo considerata ad salutem mihi, quia cum Christus ad eam respondebit cum vitæ suæ quod imminet periculo, mihi bene fiet, & cum mortem ob responsionem tolerabit agnoscam responsionis veracitatem.

Perge Christe, perge dicere, ut semper fecisti candidam veritatem, nunc enim iudicium mundi est, ex hoc de te iudicabitur.

§. 145. *Iesus autem dixit illi: Ego sum. v. 62.*

Vide Christiane, & considera; postquam mutato statu quæstionis, non de repellendis calumnijs, sed de veritate promouenda agebatur, tum pari fortitudine, quæ siluerat, locutus est: prius enim nihil dicere voluit & ne nuquam quidem crimina illata rejicere, quia iudices ipsi in mente sua conuicti erunt, non esse conuenientia mortis iudicio quæ hætenus erant proposita. at nunc plus dicit, quam ab eo petebatur prius se adeo infra homines demittebat, ut se pro reo, ac magnis criminibus obnoxio haberi non reueret: nunc ita se supra homines extollit ut velit non modo Dei filius agnosci, sed etiam rerum omnium moderator ac iudex æstimari, nempe imple-